

بررسی بازار بورس در هفته گذشته

آیا اصلاح شاخص نزدیک است؟

حسین جعفری
پژوهشگر بازار سرمایه

بازار سرمایه درحالی هفته سوم تیرماه را همانند هفته‌های گذشته با بازدهی مثبت به پایان رساند که در کنار قیمت ارز ۲۲ هزار

تومانی و قیمت سکه ۱۰ میلیون تومانی، به‌نظر می‌رسد تابستانی داغ پیش روی اقتصاد ایران باشد؛ روند صعودی قیمت دلار که تورم انتظاری و پیش روی بازارها را صعودی ترسیم می‌کند؛ باعث شده جریان نقدینگی ورودی به بازار سرعت بگیرد و ارزش روزانه معاملات از ۲۵ هزار میلیارد تومان هم بگذرد. از نکات قابل ذکر هفته‌ای که گذشت می‌توان به حجم عرضه نمادهای کوچک‌تر بازار در روزهای پایانی هفته پیش اشاره کرد که کمی اهالی بازار را نگران کرده است. شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران در پایان معاملات روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۱۸ به عدد ۱۷۵۳۶۸۷ واحد رسید که در مقایسه با پایان گذشته، ۳۳۴۲۲۵ واحد، معادل ۲۳ درصد رشد را تجربه کرده است. شایان‌ذکر است که میانگین رشد روزانه شاخص کل نیز، ۴۵/۶۶۸ واحد است. طی این هفته، روزانه به‌طور میانگین ۵ میلیون برگه سهم به ارزش ۲۶۱ هزار میلیارد ریال در بیش از یک میلیون تعداد مبادلات، مورد مبادله قرار گرفت. ارزش معاملات بلوکی و اوراق ۲۷ هزار میلیارد ریال بود که نسبت به هفته پیش، بیش از ۴۶ درصد کاهش را نشان و حاکی از هفته کم‌فعالیتی برای شرکت‌های حقوقی است. شاخص هم‌وزن نیز هم با ۴۶۶۸۱ واحد رشد، معادل ۱۰ درصد رشد نسبت به پایان هفته گذشته در ارتفاع ۴۷۸۶۸۶ واحد قرار گرفت.

هفته‌های خوب فرآورده‌های نفتی

طی معاملات هفته گذشته بیشترین بازدهی مربوط به گروه فنی و مهندسی با ۲۰ درصد، گروه فرآورده‌های نفتی با ۲۰ درصد و گروه خردفروشی با ۱۵ درصد رشد و کمترین بازدهی نیز مربوط به گروه محصولات کاغذی با ۷/۹۴ درصد، گروه محصولات کامپیوتری با ۹/۲۳ درصد و گروه استخراج سایر معادن با ۱۳ درصد کاهش است. میانگین بازدهی صنایع در ۵ جلسه معاملاتی این هفته به‌نحوی بود که به‌جز دو گروه ذکر شده، همه گروه‌های بازار ۸ درصد بازدهی داشته‌اند. همچنین بیشترین تأثیر بر رشد شاخص کل مربوط به سهام فولاد مبارکه اصفهان (فولاد) با ۱۷/۶۲۳ واحد، پالایش نفت اصفهان (تشیبا) ۵/۹۱۶ واحد و صنایع پتروشیمی خلیج فارس (فارس) با ۴۷۴۴ واحد رشد و بیشترین تأثیر بر افت شاخص کل نیز مربوط به سهام بانک ملت (ویملت) با ۳/۱۳۵ واحد، توسعه معادن و فلزات (ومعدان) با ۱۰۹۷ واحد و فولاد خوزستان (فخوز) با ۸/۹۳ واحد افت است. بررسی بازدهی نمادهای بازار طی این هفته نشان می‌دهد بیشترین بازدهی مربوط به سهام سیمان فارس (سیمان) با ۳۱/۳۴ درصد، گسترش نفت و گاز پارسیان (پارسیان) با ۲۷/۵۷ درصد و پالایش نفت تهران (شتران) با ۲۷/۵ درصد رشد قیمتی و کمترین بازدهی نیز مربوط به سهام، صندوق واسطه‌گری مالی یکم (دارایکم) با ۲۰/۸۹ درصد، سیمان ارومیه (ساروم) با ۱۸/۵۲ درصد و سیمان داراب (ساراب) با ۱۸/۲ درصد افت قیمتی بوده است.

بازگشت ورود پول به مدار مثبت

طی هفته گذشته، میانگین روزانه ارزش معاملات خرد در حدود ۲۳ هزار میلیارد تومان و میانگین روزانه خالص پول حقیقی وارد شده ۱۶۴۸ میلیارد تومان است که نسبت به میانگین روزانه هفته قبل از خود، به ترتیب ۶۴ و ۱۱۶ درصد رشد را نشان می‌دهد. بیشترین ورود نقدینگی در سهام، فولاد مبارکه اصفهان (فولاد)، با ۶۸۰۰ میلیارد تومان، پالایش نفت اصفهان (تشیبا) با ۵۰۰۰ میلیارد تومان و سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی (شتستا) همراه با بانک صادرات ایران (بوصادر) با ۴۰۰۰ میلیارد تومان بوده است. همچنین بیشترین خروج نقدینگی نیز در سهام سرمایه‌گذاری صبا تأمین (صبا) با ۳۳۰۰ میلیارد تومان، بانک ملت (ویملت) با ۳۱۳۴ میلیارد تومان و مهندسی و ساختمان صنایع نفت (شساخت) با ۶۰۰ میلیارد تومان اتفاق افتاده است. بنابراین طی هفته گذشته بیشترین ورود نقدینگی، در گروه‌های فلزات اساسی و محصولات پتروشیمی و خروج نقدینگی، در گروه‌های بانک‌ها و سرمایه‌گذاری‌های مالی صورت گرفته است.

رکورد عرضه اولیه‌ها شکسته شد

مهم‌ترین اخبار بازار سرمایه در هفته گذشته را با عرضه اولیه شرکت لیزینگ پارسیان با نصاب معاملاتی و لپراس آغاز می‌کنیم. در روز چهارشنبه مورخ ۱۸ تیر، ۲۰ درصد از سهام شرکت لیزینگ پارسیان به‌عنوان پانصد و چهلین شرکت در فهرست شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بخش واسطه‌گری‌های مالی، عرضه شد. در پایان عرضه اولیه ولپارس به هر کد بورسی ۷۵ سهم در سقف قیمتی ۳۲۰ تومانی تخصیص داده شد که معادل ۲۴ هزار تومان بود. در این عرضه اولیه بیش از ۴ میلیون و ۵۱۲ هزار نفر مشارکت کردند تا رکورد حضور در عرضه اولیه شکسته شود. از نکات قابل ذکر این عرضه اولیه، ثبت سفارش در روز دور متوالی بود که برای اولین بار و در پی عدم فشار روی هسته معاملات این تصمیم اتخاذ شد. در خبری از سوی معاون بیمه و بانک وزارت اقتصاد در ارتباط با صندوق‌های دولت از امکان خرید تا سقف ۵ میلیون تومانی باقی‌مانده نخستین صندوق دولت در پایان ماه خیر داد و زمان احتمالی پذیره‌نویسی دومین صندوق را اعلام کرد. همچنین رئیس جمهور با توصیه به نگهداری سهام عدالت، اعلام کرد ۳۰ درصد دیگر سهام عدالت که در شرایط فعلی کمک و نشاط خوبی برای مردم بود در عید غدیر و ۳۰ درصد هم در ۲۲ بهمن ماه آزادسازی می‌شود. همچنین رئیس جمهور مدیریت بازار سرمایه و افزایش عرضه‌های اولیه را اقدامی اصولی جهت ایجاد ثبات، توسعه و رونق بخشی به بازارهای مالی و اقتصاد دانست و بر این دو نکته در این خصوص تأکید ویژه کرد.

تب ۴۰ درجه بانک‌های خصوصی

شاخص کفایت سرمایه هر بانک به دارایی‌های باریسک آن است برای ۱۱ بانک خصوصی در شرایط هشدار قرار دارد

کفایت سرمایه منفی ۱۷۳ درصد، بانک‌دی بامنفی ۴۸ درصد و بانک تجارت با نسبت منفی ۷ درصد در صدر پرتهدیدترین بانک‌ها از نظر پوشش ریسک خود و عمل به تعهدات در برابر مشتریان محسوب می‌شوند.

در کنار سه بانک مذکور، پنج بانک شامل پارسیان، اقتصاد نوین، سامان، پاسارگاد و فراه کارگران نسبت کفایت به سرمایه مثبتی را در سال ۹۸ ثبت کرده‌اند که از میان اینها تنها بانک پاسارگاد است که با نسبت ۹ درصد رقمی قابل قبول در مقایسه با استانداردهای جهانی ثبت کرده است، بنابراین از بین ۱۲ بانک موجود در جدول تنها بانک پاسارگاد نمره قبولی و دیگر بانک‌ها عملکردی غیرقابل قبول ثبت کرده‌اند.

مورد عجیب ایران زمین و اقتصاد نوین

با وجود گذشت ۱۷ سال از ایلان نامه‌های کفایت سرمایه، تاکنون این اقدام به‌صورت مداوم در بانک‌های کشور محاسبه و به‌ذی نفعان، به‌ویژه سپرده‌گذاران اعلام نشده است. تأخیر در مقررات گذاری در زمینه کفایت سرمایه، عدم تمکین بانک‌ها از مقررات اولیه و زیربنایی کفایت سرمایه را تشکیل می‌دهد. از زیای اطلاعات مالی فعلی مندرج در سایت کدال در سال‌های مختلف به تفکیک بانک‌های خصوصی و دولتی بیانگر تصویر شفافی از اهمال کاری شبکه بانکی در محاسبه و افسشای این متغیر مهم به کلیه ذی نفعان است. به‌عنوان نمونه بانک «ایران زمین» آخرین بار در صورت‌مالی ۱۳۹۵ خود اقدام به محاسبه و انتشار نسبت کفایت سرمایه خود در حدود رقم یک درصد (غیرقابل قبول) کرد و در سال‌های ۹۶، ۹۷ و ۹۸ علاوه بر عدم محاسبه این شاخص در هیچ کدام از این سال‌ها صورت‌مالی حسابرسی شده منتشر نکرده است. همچنین بسر پایه اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی بانک‌ها، آنها از کمترین تمایل در افسشای این متغیر در صورت‌های مالی خود برخوردار بوده‌اند. به‌طور مثال، علاوه بر بانک‌های «ایران زمین»، «آینده» و «شهر» که نسبت کفایت سرمایه خود برای سال مالی ۹۸ منتشر نکرده‌اند، بانک «اقتصاد نوین» در اقدامی عدم‌ساز، کفایت سرمایه خود را مغایر با دستورالعمل‌های بانک مرکزی محاسبه کرده است. این بانک در صورت‌مالی حسابرسی شده منتهی به شهریور ۹۸ با وجود سرمایه لایه یک منفی، سرمایه لایه دوم خود را در محاسبات سرمایه پایه با نظارتی (صورت‌کسر کفایت سرمایه) آورده است، این درحالی است که اگر سرمایه لایه اول منفی باشد، بانک حتی در صورت داشتن هزاران میلیارد سرمایه لایه دوم نمی‌تواند آن را در محاسبات کفایت سرمایه خود بیابد. این عدم تمایل در بین محاسبات همان‌طور که مشخص است، به بانک‌های خصوصی نیز سرایت کرده و عملکرد بانک‌های خصوصی را نیز در این زمینه نامناسب کرده است. در مجموع مشاهده می‌شود بیش از نیمی از شبکه بانکی، نسبت فوق‌رایه اطلاع عموم نمی‌رسانند که این مساله با گذشت ۱۰ سال از ابلاغ بخشنامه‌های ذی‌ربط به شبکه بانکی، تصویر نامناسبی از میزان تمکین بانک‌ها به بخشنامه‌های نظارتی را به‌نظیر می‌کشد. البته هرچند بیشتر بانک‌های فعال در شبکه بانکی اطلاعات نسبت کفایت سرمایه خود را افشا نکرده‌اند، اما برپایه پایگاه داده‌های ماهانه ترانزنامه بانک‌ها امکان محاسبه این متغیر فراهم است.

عدم نظارت، بلای جان سیستم بانکی

در سال‌های اخیر نظام بانکی کشور چالش‌های بزرگ و متعددی را از جمله ورشکستگی مؤسسات اعتباری، تجمیع مؤسسات و تعاونی‌های اعتباری، ساماندهی مؤسسات اعتباری غیرمجاز، افزایش مطالبات، افزایش ارباب‌داری‌های غیرمولد، تغییرات نرخ سپرده و تسهیلات... تجربه کرده است. همچنین به‌دلیل تحریم‌ها و فاصله گرفتن نظام بانکی کشور از محیط بین‌المللی، بانکداری ایران در محیطی دور از الزامات بین‌المللی حرفه‌ای به‌کار خود در حال ادامه دادن است. مضاف بر این، عدم نظارت کافی از سوی نهادهای سیاستگذار چون بانک مرکزی و مجلس و به‌تبع آن کنترل داخلی ضعیف و ناآرام‌کرد و غفلت از اثرات مهم روابط بین سهامداران، هیات‌مدیره و سایر ذی‌نفعان شبکه بانکی‌ها با حداقل استانداردها و عدم شفافیت و پاسخگویی به راه خود ادامه دهند. پرواضح است که دور شدن بانک‌ها از فعالیت اصلی خود که همان واسطه‌گری بوده و حضور در نگاهداری و فعالیت در بخش‌های غیرمولد و پرریسک ناشی از عدم نظارت و برخورد کافی با این سیستم است.

به‌عنوان نمونه، برخی بانک‌ها با مشاهده سودده بودن سایر بازارها مانند بازار مسکن تصمیم به ورود مستقیم خود در این عرصه گرفتند؛ چیزی که در ادامه به بنگاهداری بانک‌ها ختم شد و بانک‌ها در جست‌وجوی نرخ بازده بالاتر از طریق شرکت‌های زیرمجموعه به خرید سهام، ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری و... پرداختند. یا مثلاً آنکه مشتریان خاص و رانتی که در نظام بانکی، تسهیلات با نرخ بالا را با هدف سفته‌بازی یا عدم بازپرداخت آن دریافت می‌کنند و همین امر ریسک اعتباری در بانک‌ها را به شدت افزایش داده و سبب کندی جریان مولد حاصل از وصول اقساط می‌شود. از این‌رو برای بسیاری از مؤسسات اعتباری و بانک‌ها که جریان درآمد هزیننه با تعدادی داشتند، راهی جز پرداخت سود سپرده‌ها از محل سپرده‌های جدید باقی‌نمی‌ماند، بنابراین در مجموع مشاهده می‌شود عدم نظارت کافی از سوی نهادهای مسئول منجر به آن شده که الزامات کفایت سرمایه و افزایش سرمایه اولیه توسط بانک مرکزی به‌تنبهائی نتواند سبب تقویت بنیه پولی و مالی بانک‌ها در کشور شود.

بانکی بر پایه نخستین قسمی که کفایت سرمایه بانک است جدی گرفته نشده است. به‌عنوان نمونه تغییر در مصوبات نظام بانکی مربوط به کفایت سرمایه در سال ۱۳۸۲ پس از سال‌ها وقفه و در سال ۱۳۹۶ صورت گرفت. بنابراین با توجه به وضعیت سیستم بانکداری در سال‌های اخیر و از طرفی مطرح شدن شاخص کفایت سرمایه به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین شاخص‌های سلامت نظام بانکداری ضروری است بانک مرکزی اولاً؛ برای بالا بردن اعتماد عمومی به سیستم بانکداری و تقویت عملکرد این سیستم زودتر از قبل تغییرات جهانی در نحوه نظارت بانکی را اجرا و در درجه دوم؛ میزان نظارت را گسترده‌تر و در برخورد با متخلفان قاطعانه‌تر عمل کند. ورشکستگی بانک‌ها برخی مؤسسات اعتباری در سال ۹۶ ناشی از عدم رعایت این شاخص در نسبت‌های سرمایه‌های خود بود که در نهایت زبان‌های آن از جیب کل اقتصاد و مردم ایران برداشته شد (از طریق چاپ پول). این بی‌نظمی در سیستم بانکی در حال حاضر نیز در حال گسترش است که همچون سابق بی‌اعتنایی سیاستگذار را هم با خود به‌همراه دارد. در ادامه به‌نمونه‌های جالب توجهی از وضعیت کفایت سرمایه در بانک‌های خصوصی کشور اشاره می‌کنیم.

از ۱۳ بانک خصوصی، کفایت سرمایه یک بانک استاندارد است

عدم همراهی بانک مرکزی به‌عنوان نهاد متولی سیاستگذاری و مقررات گذاری شبکه بانکی با اقتضانات جدید و یافته‌های روز، باعث شده است اشکالات مدل‌های قدیمی مدیریت ریسک و استانداردهای کفایت سرمایه (نسخه بازل ۱) در شبکه بانکی باقی‌مانده و به‌تکرار بحران‌های بانکی و اعتباری تجربه‌شده دنیا در داخل کشور منجر شود، درحالی‌که تاکنون در ایران عملاً نسخه بازل ۱ اجرایی شده، در بانک‌های دنیا بر اساس استاندارد بازل ۳، در حال آماده شدن برای کفایت سرمایه ۱۳ درصد هستند. میانگین این عدد برای تمامی بانک‌های ایران در حدود یک درصد و برای ۱۲ بانک مورد بررسی در این گزارش (همه آنها خصوصی هستند) منفی ۲۳ است. همان‌طور که در جدول کفایت سرمایه مشخص است، از مجموع ۱۲ بانک مورد بررسی تنها بانک پارسیان است که نسبت کفایت سرمایه تقریباً با استانداردهای بانک مرکزی و جهانی خوانایی دارد. علاوه بر این بر اساس اطلاعات منتشرشده از صورت‌های مالی سیستم بانکی، به‌نظر می‌رسد در بین کلیه بانک‌های کشور حدود ۸۰ درصد بانک‌هایی که اطلاعات مربوط به کفایت سرمایه را افشا کرده‌اند، این میزان کمتر از حداقل استاندارد یعنی عدد ۸ درصد است. تغییرات این نسبت در سال ۹۸ نسبت به سال گذشته آن در بین ۱۲ بانک مورد بررسی نیز تأیید می‌کند که این شاخص و رعایت حد استاندارد آن همچنان از سوی بانک‌ها جدی گرفته نمی‌شود چرا که تنها ۴ بانک از ۱۲ بانک دارای روند افزایش مثبت در کفایت سرمایه‌های خود بودند، بنابراین این مسئله حاکی از کاهش نسبت کفایت سرمایه اکثریت بانک‌ها نسبت به سال گذشته است. بررسی صورت‌های مالی بانک‌ها همچنین نشان می‌دهد که میانگین نسبت کفایت سرمایه برای ۱۲ بانک موجود در جدول برای سال مالی ۹۸ در حدود منفی ۲۳ درصد بوده است که فاصله بسیاری با استاندارد ۸ درصدی آن در سطح دنیا دارد. در رتبه‌بندی بررسی شده بانک سرمایه با

کفایت سرمایه چگونه محاسبه می‌شود؟

نسبت کفایت سرمایه حاصل کسری است که در صورت آن، سرمایه نظارتی (سرمایه پایه) از مجموع سرمایه لایه یک (سرمایه اصلی بانک‌ها) و سرمایه لایه دوم (سرمایه تکمیلی بانک‌ها) تشکیل می‌شود که هر کدام شامل این موارد است: سرمایه لایه یک شامل سرمایه پرداخت شده توسط سهامداران، صرف سهام، سود (زیان) انباشته، اندوخته قانونی، اندوخته احتیاطی و سایر اندوخته‌هاست. سرمایه لایه دوم شامل ذخیره مطالبات مشکوک‌الوصول عام، حداکثر ۴۵ درصد مبلغ حاصل از تجدید ارزیابی دارایی‌ها و بدهی ایجاد شده ناشی از انتشار اوراق بدهی توسط موسسه اعتباری و صرف هر یک از آنها و همچنین سایر بدهی‌های موسسه اعتباری، مشروط به برخورداری از معیارهای خاصی اندازه‌گیری‌های هر یک بررسی خریدند؛ که به‌نظر می‌رسد اگر سپرده‌گذار از این ریسک آگاه شوند، عمر بانک‌ها کفاف و انکش مقتضی به آنها نخواهد داد (با دآوری ورشکستگی موسسات ورشکسته و صف کشیدن سپرده‌گذاران برای دریافت مطالبات). برای تصور اینکه میزان کفایت سرمایه بانک‌های کشور در مقایسه با استانداردهای بین‌المللی بسیار پایین است و ترکیب ترانزنامه‌های نامناسبی دارند، همین مقدار کافی است بدانیم در مولفه «وضعیت استحکام مالی بانک‌های ایران» نظام بانکی ایران در بین ۱۲۸ کشور جهان، در جایگاه ۱۲۲ است (حتی پایین‌تر از کشورهای منطقه). اما در شاخص‌های داخلی نیز، بررسی صورت‌های مالی سال ۱۳۹۸ تعداد ۱۲ بانک خصوصی کشور نشان می‌دهد فقط در یک بانک خصوصی نسبت کفایت سرمایه ۸ درصد و بیشتر بوده و نسبت کفایت سرمایه در ۱۱ بانک و موسسه اعتباری کمتر از ۸ درصد است. همچنین میانگین نسبت کفایت سرمایه ۱۲ بانک خصوصی مورد بررسی طی سال گذشته در حدود منفی ۲۳ درصد بوده که این میزان به‌مراتب عدم مصونیت بانک‌ها در برابر شکست‌های مالی را نشان می‌دهد. به‌نظر می‌رسد که شرایط فعلی بانک‌ها ناشی از ضعف نظارت از سوی مقام ناظر بوده که در ادامه به تشریح آن می‌پردازیم.

کفایت سرمایه: تب‌سنج بانک‌ها

سرمایه مناسب و کافی یکی از شرایط لازم برای حفظ سلامت نظام بانکی است و هر یک از بانک‌ها و موسسات اعتباری برای تضمین ثبات و پایداری فعالیت‌های خود باید همواره نسبت مناسبی را میان سرمایه و ریسک موجود در دارایی‌های خود برقرار کنند. کارکرد اصلی این نسبت حمایت بانک در برابر زیان‌های غیرمنظره و نیز حمایت از سپرده‌گذاران و اعتباردهندگان است. به دلیل حفاظتی که این نسبت در برابر زیان‌های وارده ایجاد می‌کند، حفظ و نگهداری سرمایه کافی و متناسب با مخاطرات موجود منبع اصلی اعتماد عمومی به هر بانک به‌طور خاص و سیستم بانکی به‌طور عام است. این نسبت نخستین بار در سال ۱۹۸۸ توسط کمیته بال «کمیته نظارت بانکی بازل» (Basel Committee on Banking Supervision)، کمیته‌ای مرکب از نمایندگان بانک‌های مرکزی و سازمان‌های نظارت بانکی ۲۸ کشور (عمدتاً شامل کشورهای صنعتی) که مقر آن بانک تسویه بین‌الملل در کشور سوئیس است، معرفی شد. در ژوئن سال ۱۹۹۹ کمیته بال پیشنهاد جدیدی را در خصوص نسبت سرمایه و ریسک موجود در دارایی‌ها با عنوان شاخص کفایت سرمایه بانک‌ها ارائه کرد تا جایگزین توافقنامه سال ۱۹۸۸ شود. چارچوب پیشنهادی جدید دارای سه رکن اصلی است: ۱- حداقل سرمایه مورد نیاز ۲- بازرگری در نحوه نظارت ۳- شفافیت عملکرد و تقویت نظم بازار. نسبت کفایت سرمایه یکی از نسبت‌های سنجش سلامت عملکرد و ثبات مالی بانک‌ها و مؤسسات اعتباری است. بانک‌ها باید سرمایه کافی برای پوشش ریسک ناشی از فعالیت‌های خود را داشته و مراقب باشند که آسیب‌های وارده به سپرده‌گذاران منتقل نشود. طبق استاندارد بین‌المللی کمیته نظارت بانکی بازل (BCBS) شاخص کفایت سرمایه هر بانک باید حداقل ۱۲/۵ درصد باشد. همچنین طبق ماده ۳۱۳ آیین‌نامه کفایت سرمایه مصوب یک‌هزار و چهارصد و هفتمین جلسه شورای پول و اعتبار، حداقل نسبت کفایت سرمایه برای کلیه بانک‌ها و مؤسسات اعتباری (اعم از دولتی و غیردولتی) هشت درصد تعیین شده است.

ردیف	بانک	سال ۹۶	سال ۹۷	سال ۹۸	تغییرات در آخرین سال مالی	وضعیت آخرین سال مالی	مقایسه با استاندارد
۱	دی	۴	-۲۹	-۴۸	-۱۹	کاهشی	غیر قابل قبول
۲	سرمایه	-	-۱۲۹	-۱۷۳	-۴۴	کاهشی	غیر قابل قبول
۳	پارسیان	۶/۸۵	۴/۴	۴/۱	۰/۳	کاهشی	غیر قابل قبول
۴	اقتصاد نوین	-	۱/۸۵	۱/۲۶	۰/۵۹	کاهشی	غیر قابل قبول
۵	شهر	-۱۳/۷۱	-۲۱/۳۱	-	-	کاهشی	غیر قابل قبول
۶	سامان	۶۱/۳	۳/۷۹	۳/۲۵	۰/۵۴	کاهشی	غیر قابل قبول
۷	تجارت	-۵/۲۷	-۹/۶۲	-۷/۴۹	۲/۱۳	افزایشی	غیر قابل قبول
۸	پست‌بانک	-۲/۲۷	-۷/۶۳	-۵/۵۵	۲/۰۸	افزایشی	غیر قابل قبول
۹	آینده	۱/۱	۱	-	-	کاهشی	غیر قابل قبول
۱۰	ایران زمین	-	-	-	-	-	-
۱۱	پاسارگاد	۳/۸۳	۱/۷۵	۹/۲۸	۰/۵۳	افزایشی	قابل قبول
۱۲	رفاه	۲/۵۴	۲/۴۳	۲/۴۸	۰/۰۵	افزایشی	غیر قابل قبول
	میانگین سالانه بانک‌های مورد بررسی	-۰/۱۷	-۱۵/۸۵	-۲۳/۷۴	-	-	-

منبع: صورت‌های مالی بانک‌ها